

argenomen,

„De men-
d hun hulp
wij instru-
en de Werk-
en ge-
at Christus
rscheid van
zich ijverig
eft hij toch
eigenen.”
schrijft hij:
evigheid de
ne en ver-
nen terdege
zouden, al
e hen boven
overstelpen.
in den paus
de tiran-
ake daan-
Christus.”
eid van
ij alle
boven.”
P. D.

enzen

V)

Op. 12.

In de Heilige
In de brie-
ia met geen

laten de ge-
dit met de
(Gal. 4:4).
Maria niet

wordt in het
beschreven
an R.K. zijde
beschrijving
Hemels.

Op. 12 in-
uw, bekleed
idt.
ring van de
elijk sprake
r van beeld-
teld wordt,
ping te ken-
symbolische
is zoodanig
e verklaring

mel. „Wij
plotseling
arde, terwijl

eren aan Jo-

1 te hebben

g geen ver-

t is, dat we
in de leer,
of” moet de
oet hij thuis

mensch, die
gadeslaan;
n en het mi-
g zal opmer-
uten gelden,
en; als ver-
kalmer aan
rkomen, dat
degene, die

vd; enz. enz.
geen weten-
geevorderde
g niet altijd

gogiek kan
Zij kan ons
g ons voor-

hebben van

ndeel!

verder gaan.
a wie ik nog
dése, m.l.
leven, in en-
deeling geen
a we vrijwel
eze perioden
eid.

zij nederdaalde naar de aarde, en daarna zich op de aarde bevond²⁾.

Wat wordt nu met deze vrouw bedoeld?

„Deze vrouw stelt de gemeente voor, eerst de Oud-testamentische gemeente, zooals uit haar de beloofde Messias geboren moest worden en deze dan ook verpersoonlijkt in Maria, de moeder des Heeren, daarna de gemeente der nieuwe bedeeeling tot het einde. Het is ééne gemeente des Heeren, van den aanvang tot den oordeelsdag, ofschoon de personen, die tot haar behooren, op aarde wisselen, en zij onderscheiden bedeeelingen doorleeft en in verschillende vormen optreedt³⁾.

We hebben hier in de Openbaring dus de gedachte dat de Heiland niet maar alléén het Hoofd der Kerk, maar ook het Kind der Kerk is.

Prof. K. H. Miskotte meent, dat deze gedachte overigens in de Schrift niet voorkomt⁴⁾. Maar dan kunnen we wijzen op Jes. 9:5. Want een kind is ons geboren, een zoon is ons gegeven. Ook hier is de Messias duidelijk het Kind der Kerk. Trouwens heel de strekking van het geslachtsregister van den Heiland in Mattheus I is er op gericht aan te wijzen, dat Christus is het Kind der gemeente.

Het is van beteekenis, dat prof. Greijdanus er op wijst, dat, hoewel met de vrouw in Openb. 12 bedoeld is de gemeente, deze toch als verpersoonlijkt is in Maria. Met de vrouw in Openb. 12 wordt niet Maria, maar de gemeente bedoeld, doch Maria behoort tot de gemeente des Heeren, door Maria ziet de Heiland het levenslicht.

Dat wij bij de vrouw in Op. 12 niet uitsluitend aan Maria te denken hebben, blijkt ons duidelijk uit het feit, dat we van de vrouw lezen, dat ze vluchtte in de woestijn, vs 6, dat de draak heenging, om krijg te voeren tegen de overigen van haar zaad, vs 7.

Bovendien, de uitdrukkelijke opsomming van al de namen van Satan: draak, oude slang, duivel en satan, wijst ons aan, dat we te doen hebben met den eeuwen-ouden strijd tusschen de vrouw en de slang, waarvan reeds in het Paradijs gesproken werd, Gen. 3:15.

Prof. Greijdanus wijst er op, dat in de Schrift dikwijls voorkomt het beeld eener vrouw voor 's Heeren gemeente, zoowel in 't O. als N.T.⁵⁾. Hij verwijst naar Hos. 2:1, waar Israël de vrouw des Heeren genoemd wordt; Joh. 3:29, waar staat: die de bruid heeft, is de bruidegom; Ef. 5:32, waar het gaat over het huwelijk: Deze verborgenheid is groot, doch ik zeg dit, ziende op Christus en de Gemeente.

Aan de gemeente, niet aan Maria, is gegeven de heerschappij. In het Scheppingsverhaal lezen we, dat de zoon heeft de heerschappij des daags, en de maan en de sterren de heerschappij des nachts, Gen. 1:16. Hier in Op. 12 is alles onderworpen aan de gemeente.

De Schrift leidt dus allerminst heen naar een verheerlijking van Maria, de Moeder des Heeren. Haar is alleen een taak gegeven op natuurlijk terrein in den staat van Christus' vernedering. Zoodra Maria in Zijn ambtstaak tracht in te grijpen, wordt zij door Jezus op haar plaats gezet.

In den staat van Christus' verhooging treedt zij alleen op als eenvoudig kerklid, dat een bijzondere beteekenis

²⁾ a.w. p. 250.

³⁾ Greijdanus a.w. p. 250.

⁴⁾ K. H. Miskotte: Hoofdsom der Historie, p. 236.

⁵⁾ a.w. p. 250.

heeft bij het samenstellen van het Evangelie van Jezus Christus.

Met de vrouw in Openbaring 12 wordt niet Maria bedoeld, maar de gemeente des Heeren.

Wij willen nu zien tot welken omvang de Roomsche Kerk de Marialeer heeft uitgebreid.

Enumatil.

K. MEIMA.

De reis gaat niet door

Onderstaande brief kwam bij de deputaten voor correspondentie met buitenlandse kerken binnen:

Committee for Correspondence
with Foreign Churches of the
Protestant Reformed Churches.
Address: Rev. John D. de Jong
Box 208
Hull, Iowa, U.S.A.

Hull, Iowa
9 April 1951.

Aan de Deputaten voor Correspondentie
met Buitenlandse Kerken van de
Gereformeerde Kerken in Nederland.

Hooggeachte en Weleerwaarde Broeders,

Hiermede berichten we U, dat we Uw schrijven van 29 Jan. 1951 in dank hebben ontvangen.

In uw brief verzoekt U ons om onze voorgenomen reis naar Nederland te bespejden. Het spijt ons, dat we in dezen aan Uw verzoek niet kunnen voldoen.

U begrijpt, broeders, dat wij als Committee daarvoor regelingen moeten maken, plaats bespreken op een bepaalde boot enz. En aangezien alle drie leden van onze Committee een eigen werkring hebben waar we niet zoo gemakkelijk kunnen uitbreken, hadden we aanvankelijk regelingen gemaakt voor het laatst van de maand Juni. Toen we dan ook kennis namen van Uw brief op onze vergadering van 5 Maart, besloten we aan ons voorgenomen plan uitvoering te geven overeenkomstig 'n tevoren besproken plaats op de boot.

Later is daar echter verandering in gekomen, en ik bericht U nu bij dezen, dat onze reis naar Nederland niet doorgaat. Wat later dienaangaande nog kan gebeuren, na de vergadering van onze Synode b.v. in de maand Juni, weten we thans natuurlijk niet. Maar in elk geval is onze reis voor onbepaalde tijd uitgesteld en zullen we verder nadere besluiten van onze Synode moeten afwachten.

U den zegen des Heeren toebiddende, teekenen wij, met de meeste hoogachting, de Uwen in Christus.

Namens de Committee:

JOHN D. DE JONG.

P.S. Een doorslag van dezen brief werd verzonden aan al de Deputaten Uwer Kerken.

Tot zoover de brief. Ik weet, als ik hem publiceer, dat er nog geen nieuwe vergadering van deputaten geweest is; alleen zij konden mij verlof geven, dezen brief thans reeds te publiceren. Maar ik twijfel er geen moment aan, dat zij tegen publicatie geen enkel bezwaar hebben: ze hebben immers besloten, ook hun eigen laatste brief aan de Amerikaanse deputaten te publiceren, hetgeen me een wijs besluit leek. In volle verzekerdheid aangaande het „verlof” om dezen brief hier door te geven, doe ik het. Dan weten onze lezers meteen, hoe de zaken staan.

K. S.

„Polemiek inzake „Van der Leeuw te Kampen”

Mijn „* inzake „v. d. L. te K.” (31-3) geeft prof. Berkouwer aanleiding voor een uitval. „Minderwaardig”, oordeelt hij, die bij mijn weten nog nimmer excuus maakte voor zijn geschrift inzake een term bij Greijdanus („afgezien van”).

Antwoord: a) Ik schreef over „getempereerde vrolijkheid”, niet over „getemperde”; de zetter vond het mis-schlen een vreemd woord, b) Als men bewijs wil bij mijn stelling, dat Bavinck (Jr) „het denken van Calvin nog niet verstaan heeft”: lees zijn boeken. Eén keer heb ik geloofd, dat hij den goeden kant zou opgaan met zijn theologische publicaties, maar sinds is me die hoop wel grondig afgenomen. Trouwens, hoe vaak heeft Bavinck niet alleen zelf Calvin-looze of Calvin-vreemde gedachten gelanceerd, doch ook door coöperatie met anti-calvinisten hun ingang bezorgd bij onze menschen? Ziet Berkouwer dat niet, dan spijt me dat. Maar ondanks alle zware woorden houd ik dit vol. Een reeks citaten van Calvin in een boek van Bavinck? Kan zijn, Barth geeft die ook.

Het ergste vind ik in Berkouwer's uitval, dat hij het punt-in-kwestie negeert. Ik haalde twee stellingen aan uit Ziehuus' dissertatie; de ééne ging over de phaenomenologie, die als wetenschap om haar methode altijd verwerpelijk is. Maar die stelling was voor mij geen hoofzaak. Dat was de tweede, over het avondmaal als offermaal. Dr Berkouwer wijgt die stelling dood. En dat is bij zóó zware klachten over mijn beoordeeling van den invloed van Van der Leeuw „minderwaardig”. Ziet hij niet, dat die stelling mis is? Dan spijt me dat voor hem.

Laat prof. Berkouwer nu eens vertellen: is het avondmaal offermaal, ja of neen? En is die meening voorgedragen in den geest van Van der Leeuw, ja of neen?

Overigens: een stelling aanhalen om er den promotor mee achterna te zitten, dat kan onjuist zijn. Maar een stelling, die in het boek uitvoerig wordt verdedigd, dat is wat anders. Tenzij men een promotor heeltemaal wil uitschakelen. Overigens herinner ik me een merkwaardig geval van een aan de V.U. geweigerde dissertatie; maar omdat het een doode betreft, zwijg ik er over.

Als Berkouwer iets wist van de geschiedenis van vóór zijn optreden, zou hij de insinuatie hebben in de pen gehouden, dat mijn kritiek op den invloed van Bavinck bij deze promotie een poging was, om de eerste promotie te Kampen, Broederweg, alvast in het orthodoxe zonnetje te zetten. Tegen Bavinck heb ik allang bezwaren, en dat de leden van de Calvinstichting de eerste maal met hem naar voren zijn gekomen, van wien ze toch ook wel weten, dat er bezwaren tegen hem zijn in eigen kring, dat kan ik toch niet helpen? Zulke insinuatie is bewijs van geprikkelde stemming; maar zakekijf minderwaardig. Het schijnt Berkouwer niet in den zin te komen dat je een zeker verdriet kunt hebben, als de één breekt wat de ander eerst bouwde. Vooral als 't iemand betreft, die zich vrijheden permitteert, die ons doen vragen: hoe kon die man in '44 vóór stemmen?

K. S.

„Polemiek inzake „Verbond”

Prof. Ridderbos (J.) komt nog eens terug op ons antwoord inzake Zach. 3:6, 7.

a) Hij meent, dat Ursinus inzake de kinderen hetzelfde zegt („twee druppels water”) als 1905. Dat is niet juist. 1905 sprak over het onderstelde wedergeboren ZIJN van de INDIVIDUEN (die men immers moest „houden” voor wedergeboren, wat men alleen bij individuen doen kan). Ursinus, Tract. Th. 205,

Dit verhoogde krachtsbewustzijn geeft ook aanleiding tot een zekeren strijdust op dezen leeftijd; niet te verwarren met een anderen strijdust op wat lateren leeftijd. Zijn ze even verder, dan zien we zich ook een zekeren lust tot „trekken” ontwikkelen, tot grootte eindden fietsen, gaan kampeeren, e.d.

Ook objectief, in getallen uitdrukbaar, kunnen we aantoonen, dat het prestatievermogen in deze jaren, tot ongeveer het 13de à 15de jaar, sterk toeneemt. Daarna is óók nog wel een toename; nadat eerst een soort inzinking is ingetreden. Maar die latere toename is lang zoo still niet. Zoo vinden we, bij lichamenlijk onderzoek, dat bepaalde organen zich op dezen leeftijd ineens sterk gaan ontwikkelen en in gewicht toenemen; terwijl andere in groei, relatief, achterblijven. Ik moge wijzen op de thymus, een klier, gelegen achter het borstbeen, met een tot nu toe nog steeds niet opgehelderde functie; deze neemt vanaf dezen leeftijd vrijwel niet meer in gewicht toe, terwijl het overige lichaam wel en zelfs vrij snel groeit! Deze thymus gaat dus, met de rest van het lichaam vergeleken, ineens in groei sterk achterblijven. Letten we daarentegen op de baarmoeder en op de teeltballen, dan zien we, dat die vanaf dezen leeftijd, in verhouding tot het overige lichaam, plotseling zeer sterk in omvang en gewicht toe gaan nemen. Tot op ongeveer 20 à 22-jarigen leeftijd de stationnaire toestand intreedt.

Verder zien we op dezen leeftijd in een verhoogde stofwisseling tot uiting komen een sterke toename van de functie van de schildklier; wat wel oorzaak hiervan kan zijn, dat deze kinderen zoo vaak licht nerveus-prikkelbaar zijn.

Onder de 12- tot 16-jarigen, over wie we hier in hoofdzak handelen, en dan in het bijzonder onder de jongeren van hen, zullen we vaak bovengenoemde eigenschappen aantreffen.

P. JASPERSE.